

liskovský domkár

8. číslo december 2004 - január 2005

...časopis mladých, ale aj tých skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Ježišov príchod (strana 4-5)

Kvíz (strana 12)

Športový deň dievčat (strana 6-7)

Interview s pánom starostom (strana 10-11)

Tancovačka (strana 8)

Zmysel Vianoc (strana 14)

Mikuláš (strana 9)

Ahojte domkári i vy ostatní, ktorým sa toto číslo Liskovského domkára dostalo do rúk!

liskovský domkár

Vydáva:

Združenie Saleziánskej mládeže
Domka v Liskovej
Lisková 35, 03481
web: www.domkaliskova.host.sk

Redakcia:

Peter Saro, Jaroslav Timko,
Júlia Martonová, Erika Kubalová,
Ľudmila Timková, Zuzana
Némethová

Vydané s finančnou podporou MŠ SR

Po dlhej jeseni prichádza zima a s ňou i Vianoce. Určite sme sa na ne ako každý rok všetci veľmi tešili a pripravovali. Ku každoročným prípravám patrí nakupovanie darčiekov, pečenie koláčov, zdobenie stromčeka a iné aktivity, ktoré patria k vytvoreniu sviatočnej atmosféry. No dúfam, že sme nezabudli ani na duchovnú prípravu na Vianoce, ktorá mala byť počas adventu. Medzi najčastejšie formy tejto prípravy patrí pravidelná modlitba pri adventnom venci, predvianočná sv. spoveď a samozrejme účasť na sv. omši. No a po dobrej príprave nadišiel ten čas, keď sa všetci spoločne radujeme z narodenia malého Ježiška, ktorý síce prišiel na svet v chudobe, ale svojím životom a učením dal príklad mnohým.

Vianočnú tematiku nájdete aj v tomto čísle časopisu. Erika vám vo svojej rubrike vyzpráva Konrádovo čakanie na príchod Pána Boha, čaká na vás adventno-vianočný kvíz i príbeh o zmysle Vianoc. V rubrike „Naše akcie“ sa vrátíme k Športovému dňu dievčat, Tancovačke a Mikulášovi. No a v tomto čísle prinášame aj ďalšie interview tentokrát s pánom starostom. Okrem toho v časopise nájdete aj ďalšie pravidelné rubriky „Saleziánsky duch“ a „Viete, že“, pre bystré hlavy je pripravená osemsmierovka a pobaviť sa môžete pri

čítaní rubriky vtipov. Pre tých, ktorí ostanú verní Domke aj v roku 2005, je zverejnený plán na prvé 2 mesiace.

Prajem vám v mene celej redakcie, aby toto vianočné obdobie prinieslo do vašich sŕdc veľa pokoja a radosti, aby ste v tomto požehnanom čase nabrali veľa Božích milostí a aby ste do nového roku 2005 vykročili v duchu kresťanských zásad, no a samozrejme s úsmevom na tvári.

...jarko

Plán akcií Domky na január a február 2005

Zimná olympiáda	január
Domkársky ples	22.1.
Výročná konferencia	28.1.
Hokejbalový turnaj	február
*** šport v telocvični	pravidelne
*** stretká	pravidelne
*** animátorské stretko	1x mesačne
*** Miestna rada Domky	1x mesačne

Saleziánsky duch - 4. časť

Don Bosco nenechal nijaké písomné dielo o svojom duchu. Nemal na to čas. Práca na záchrane mládeže bola dôležitejšia ako literárna príručka. Zanechal nám však živé dielo, zaučil do svojho štýlu svojich žiakov a táto živá tradícia pokračuje až dodnes.

Saleziánsky duch je určitý štýl myslenia a cítenia, života a činnosti pri uskutočňovaní charizmy a poslania, ktoré dáva Svätý Duch všetkým členom saleziánskej rodiny. Saleziánsky duch však nie je len duchom, ktorý žil osobne don Bosco. Don Boscov duch bol akýmsi živým zárodkom, ktorý sa pôsobením Ducha Svätého rozvinul na trvalú charizmu v Cirkvi.

Saleziánsky duch je teda duchom otca zakladateľa spolu s duchom celej saleziánskej rodiny.

Čomu teda možno pripisovať také veľké výchovné úspechy s mladými, aké dosiahol don Bosco? Jednoznačne možno povedať, že to bola pastoračná, čiže apoštolská láska, ktorou si získaval srdcia svojich chlapcov.

Don Bosco mal dušu otca a cez túto otcovskú lásku umožňoval chlapcom spoznať Božiu lásku. Chlapci často hovorievali: „Keď je don Bosco taký dobrý, aký dobrý musí byť Pán Boh!“

Sám don Bosco hovorí o sebe: „Už 40 rokov sa zaoberám mládežou a nepamätám si, že by som bol použil nejaký trest. A s pomocou Božou som dosiahol vždy nielen to, čo si vyžadovala povinnosť, ale aj čo som si jednoducho želal. A to aj u tých chlapcov, kde sa zdalo, že niet nijakej nádeje, že sa to podarí.“

A na inom mieste hovorí: „Moji drahí, všetkých vás mám rád z celého srdca. Stačí mi, že ste mladí, aby som vás mal rád. Iste nájdete knihy, ktoré napíšu pre vás ľudia omnoho čnostnejší, učenejší ako som ja. Ale sotva nájdete niekoho, kto by vás mal radšej ako ja!“

Táto láska ho viedla k tomu, že si zvolil pre seba a pre svojich spoločníkov za patróna sv. Františka Saleského, svätca láskavosti, miernosti a horlivej lásky k dušiam.

...Ludmila Timková

Ježišov príchod

Vianoce. Nikto nepoprie, že pre každého z nás majú osobitý čaro. Dospeláci sa tešia na voľné dni, chvíle strávené s rodinou a na radosť z obdarovávaní sa a detí na krásne darčeky, prázdniny, sladké mamine koláče a krásnu atmosféru plnú farieb a svetiel.

V dnešnej uponáhľanej dobe sa už pomaly zabúda na pravý zmysel Vianoc. Je na každom z nás, aby sme ho znovu objavili. Ježiš prišiel medzi nás. Priniesol novú nádej, pokoj, lásku pre každého. Chce prísť do srdca každého, malého i veľkého. Môžeme ho nájsť v každom človeku, s ktorým sa cez sviatky stretneme, aj keď ho možno nespoznáme hneď.

Nehľadajme zmysel Vianoc v zhone, drahých darčekom, v množstve jedla, v dokonale vyteповaných koberecch, či v gýčovej výzdobe, jediné, čo od nás Ježiš očakáva, je naše čisté srdce. Príde Ježiš aj ku mne?

Príbeh, ktorý som pre vás do tohto čísla vybrala je o obuvníkovi Konrádovi, ktorý tiež čakal Božiu návštevu. Ak chcete vedieť, či sa naozaj stretol s Bohom, čítajte ďalej...

V to ráno obuvník Konrád zavčas vstal, poupratoval dielňu, zakúril v peci a prikryl stôl čistým obrusom. Dnes o č a k á v a l h o s t a . Najväčšieho hosťa, akého si len viete predstaviť.

O č a k á v a l samotného Pána Boha. Lebo predošlej noci mu Boh vo sne dal vedieť: „Zajtra prídem k tebe na návštevu. A tak Konrád sedel v teplej izbe za stolom a čakal so srdcom plným radosťou. Vtom začul zvonka kroky a klopanie na dvere. „To je on“, pomyslel si Konrád, vyskočil a otvoril dvere.

Bol to však len poštár s prstami celkom skrehnutými od zimy, ktorý túžobne poškuľoval po horúcom čaji na peci. Konrád ho pozval ďalej, ponúkol mu šálku čaju a nechal ho, aby sa zohrial. „Ďakujem“, povedal poštár, „dobré

...pokračovanie na ďalšej strane

mi to padlo." A znovu vyšiel von do zimy. Keď odišiel, Konrád rýchlo odložil šálky a dal na stôl čisté. Potom si sadol k oknu a vyzeral svojho hosťa. Každú chvíľu by mal prísť.

Chýľilo sa k ôbeďu, ale po Bohu ani chýru. Vtom zbadal malého chlapca, a keď sa mu lepšie

prizrel, videl, že mu tečú slzy po lícach. Konrád ho zavolať k sebe a dozvedel sa, že v tlačenici v meste sa stratil mame a nevie trafiť domov. Konrád nechal na stole lístok, na ktorý napísal: „Prosím počkaj! Prídem hneď.“ Dvere nechal otvorené, vzal chlapca za ruku a odviezol ho domov.

Cesta však bola dlhšia, ako si myslel a tak sa vrátil až po zotmení. Preľakol sa, keď videl, že v jeho izbe niekto stojí pri okne. Ale potom mu poskočilo srdce od radosti. Boh teda predsa prišiel!

Ale v nasledujúcom okamihu spoznal ženu, ktorá bývala v tom istom dome na poschodí. Dozvedel sa, že už tri dni nespája. Jebo jej synček Peťo bol taký chorý, že si už nevedela rady. Ležal bez pohnutia, horúčka mu stúpala a ani matku už nepoznával. Konrádovi bolo ženy ľúto. Odvtedy, čo jej muž tragicky prišiel o život, žila sama s chlapcom.

A tak šiel s ňou. Spolu zabalili Peťka do vlhkých plachiet. Konrád sedel pri postieľke chorého dieťaťa a žena si zatiaľ trochu oddýchlá. Keď sa konečne vrátil do svojej izby, bolo už po polnoci. Unavený a predovšetkým sklamaný Konrád si fahol spať. Deň sa skončil. Boh neprišiel.

Odrazu počul hlas. Bol to Boží hlas. „Ďakujem“, povedal hlas, „ďakujem, že som sa mohol u teba zohriať, ďakujem, že si mi ukázal cestu domov, ďakujem za tvoju útechu a pomoc, ďakujem ti Konrád, že som mohol byť tvojím hosťom.“

Ku Konrádovi prišiel v ten deň Boh až trikrát. Určite príde počas týchto sviatkov viackrát aj ku mne. Koľkokrát si to všimnem?

...erika

ŠPORTOVÝ DEŇ DIEVČAT

Že máme v Domke šikovné dievčatá, to je jasné snáď každému. A aby mali dievčatá aj príležitosť prezentovať svoju šikovnosť, stretli sme sa aj tento rok na športovom dni dievčat.

Uskutočnil sa 30. októbra v komplexe ZŠ Lisková. Po zhromaždení dievčat a organizačného tímu (Júlia, ja, Ivka, Katka a Mária) bolo o 9.30 otvorenie s modlitbou a rozdelenie do 3 družstiev (Jefice, Vrabce, Veveričky). Keďže dievčat prišlo menej ako

minulý rok :-), museli sme vystužiť každé družstvo ešte jedným chlapcom. Tí prišli ako diváci, ale radi sa zapojili do súťaže. A potom sa už začalo súťažiť!

Prvou súťažou bola vybíjaná. Tu s prehľadom zvíťazili Jefice a po dramatickom zápase sa z druhého miesta tešili Vrabce.

Nasledovalo ringo. Tu už boli zápasy nerozhodnejšie. Jefice porazili Vrabce 2:1 (15:4, 16:18, 9:7), Vrabce zdolali Veveričky 2:1 (8:15, 15:13, 7:5) a keďže Jefice porazili Veveričky 2:1 (10:15, 16:14, 7:5), poradie v ringu bolo presne ako vo vybíjaní.

Paralelne s ringom (keďže 1 družstvo vždy oddychovalo) prebiehala 3. súťaž dribling. Úlohou súťažiacich bolo predriblovať s volejbalovou loptou čo najviac z vytýčenej trasy (chodník pred telocvičňou z betónových kociek), pričom každej kocky sa mala lopta dotknúť presne 2x. V súčte mohlo celé družstvo prejsť max. 245 kociek (35 kociek x 7 súťažiacich). Najlepšie boli Veveričky so 185 kockami, nasledovali Jefice so 141 kockami a Vrabce so 138 kockami.

4. súťažou bolo hádzanie ringových krúžkov na presnosť. Tu boli družstvá veľmi vyrovnané. Z 24-bodového maxima (4 krúžky x 6 súťažiacich) trafili Vrabce a Veveričky 11, Jefice 10 krúžkov.

Poslednou súťažou (ktorá, ako sa nakoniec ukázalo, bola zlomová pre určenie celkového víťaza) bola štafeta. Každé družstvo vytvorilo 2 trojčlenné skupinky. Členovia skupinky museli postupne prejsť

...pokračovanie na ďalšej strane

vytýčenou trasou, pričom sa stopoval čas skupinky. Trasa obsahovala úsek futbalového „cúvania“ s loptou (v tabuľke bod za každého, čo to zvládol), kotúľanie 3 ringokrúžkov do bránky (v tabuľke súčet trafených) a hod na basketbalový kôš (v tabuľke bod za každý trafený kôš). Kvôli prehľadnosti uvediem tabuľku výsledkov.

Štafeta				
žeton	"vívavie"	koní'avie	kôš	čas
Jefice 1	2	3	0	3:25
Vrabce 1	3	6	1	3:21
Veveričky 1	3	3	0	3:06
Jefice 2	2	6	0	3:34
Vrabce 2	2	7	0	3:02
Veveričky 2	1	4	0	3:02

V štafete teda najlepšie obstáli Vrabce, ktoré sa vďaka tomuto úspechu prepracovali na 1.miesto v celkovom hodnotení. 2. miesto v štafete obsadili Jefice, čím si zabezpečili 2.miesto v celkovom poradí. Na 3.mieste skončili Veveričky, ktorým však veľa nechýbalo a mohli byť vyššie.

Po skončení súťaženia bolo pripravené občerstvenie - párky a čaj, ktoré pripravili dievčatá organizátorky. A potom už chýbalo len slávnostné vyhlásenie výsledkov, odovzdanie cien a spoločné foto.

Myslím, že každý, kto súťažil, si prišiel na svoje, a to sme radi. Prežiť pekné súťažné dopoludnie vás pozveme aj budúci rok, avšak športový deň už bude spoločný pre chlapcov i dievčatá. Takže to bude zase o niečo zaujímavejšie :-)

...jarko

VESELÁ TANCOVAČKA

V sobotu 13.11. 2004 sa naše deti isto nevedeli dočkať popoludnia. Chystala sa pre ne zábava v kultúrnom dome.

Aká radosť, keď v sále viseli krásne červeno-biele stuhy. Potrebovali sme len menšie úpravy. A s tým nám pomohli dievčatá zo stretiek i šiestačky. Aj stoly boli vyzdobené kvetmi z jednej ružomerskej stužkovej. Oplatilo sa robiť tancovačku v novembri.

Mali sme trochu obavy, ako sa premiestni ťažká aparátúra z kostola, no vyriešilo sa to na poslednú chvíľu a zabezpečený bol aj odvoz. Sláva! Tancovačka môže začať. Hudba už hrá. Po 15 00 sa prezenčka začala zaplňať. Katka predniesla uvítaciu reč. Boli predstavení Tomáš a Michal, ktorí sa budú starať o hudbu. A veru, chlapci, dobre ste hrali! Zaskákali sme si do chuti, nechýbali nám ani ľudovky, ani domkárske melódie.

Hlavné motto znie: „Všetko, čo dýcha, nech Ťa chváli, Pane.“ Nielen ľudia oslavujú Boha, ale aj zvieratá. A práve k nim mal veľmi priateľský vzťah svätý František z Assisi, ktorý „prišiel“ aj na našu tancovačku. Zahral ho Petko Kohút. V krátkej scénke dokázal s Božou pomocou skrotiť divého vlka, ktorého sa báli obyvatelia mestečka Gubbia. Vik Paľko Kohút, sa nakoniec stal mierumilovný a obyvatelia si ho obľúbili. Ako rozprávač sa predviedla herečka Mária Kubalová.

Tému blízkosti so zvieratami sme neopustili ani pri súťažiach. O víťazstvo bojovali 4 stáda divých zvierat: žirafy, levy, vlci a orly. Tí poslední vyleteli najvyššie aj v bodovej tabuľke. V prvej súťaži sa všetci museli premeniť na psíka s chromou labkou, potom behali ako kraby. Kvíz preskúšal mozgové závitky z otázok o sv. Františkovi. V nasledujúcej súťaži sa deti stali kuriatkami a neskôr sa plazili ako dážďovky. Každé zviera po toľkej vydannej energii vyhladne, a teda bolo ju treba doplniť. Po sladkej potrave sa len tak zaprášilo.

Boli sme prekvapení peknou účasťou. Nechýbali zástupcovia najmladšieho pokolenia a tešili sme sa prítomnosti rodičov. Mnohí sa zabávali pri tradičných súťažiach: balónový a metlový tanec. Na stoličkový už nevyšiel čas, a takí šiestaci by ho ešte uvítali.

...pokračovanie na ďalšej strane

Starší ôsmaci a deviataci boli prešťaŕtní, keď nastalo „zatmenie svetla“ v sále. Oživením našej zábavy bola aj tombola. Jednoduché ceny lákali a každý len tak čakal, kedy sa ozve to jeho číslo v Jarkovom hlase.

Pred pol deviatou sa jesenná zvieracia šou už chýľila k svojmu koncu, lebo každý si už musel nájsť svoju skrýšu na prenocovanie. Ako dobre bolo.

...lvka

MIKULÁŠ

6.december sa do pamäti mnohých, a predovšetkým detí, vryl ako sviatok sv. Mikuláša. A keďže aj tento rok sa v našej Domke našli deti, ktoré svojím dobrým správaním upútali pozornosť sv. Mikuláša, rozhodol sa prísť nás navštíviť.

Mikuláš prišiel v nedeľu 5.12. krátko po 14.00. Po zvitani sa so všetkými prítomnými domkármi nasledovala scéнка, v ktorej mladí herci ukázali, ako by mal vyzerat' moderný Mikuláš. A veru, aj prítomný Mikuláš s tým súhlasil a povzbudil všetkých, aby sa snažili správať sa ako Miki zo scény.

Potom Mikuláš kládol deťom otázky, týkajúce sa svojho oblečenia a svojho života. Príbehy o jeho pomoci 3 chudobným seŕstrám, či o záchrane námorníkov, sú už všetkým dobre známe a tak im Mikuláš vyrozprával ďalší príbeh o záchrane hladujúceho mesta Myr.

Keďže v predvečer svojho sviatku býva Mikuláš najviac zaneprázdnený, nemohol sa dlho zdržať. Teda nasledovalo odmenenie domkárov. Vyzdvihnutí boli práve tí, ktorí sa zúčastňujú na pravidelných aktivitách strelkách a spevokole. No i ostatní si odniesli sladký darček.

Na záver sa Mikuláš rozlúčil s deťmi modlitbou a pobral sa obšťaŕasniť ďalšie deti, ktorí si to tento rok zaslúžili.

...jarko

INTERVIEW SO STAROSTOM

V tejto rubrike sa stále púšťame na lov po významnejších ľuďoch v našej obci. Tentokrát sme sa rozhodli položiť pár otázok pánovi starostovi Jánovi Laukovi.

R: Spomeniete si na nejaký pekný zážitok z mladých čias?

J.L.: V prvom rade mi dovoľte, poďakovať Vám za umožnenie tohto rozhovoru a pozdravenie všetkým čitateľom.

Pretože celý mladý život som sa aktívne venoval športu a mojou srdcovou záležitosťou bol futbal, aj môj pekný zážitok sa viaže k nemu. Bolo to, keď som bol ešte dorastenec a naše prvé mužstvo išlo hrať majstrovský futbalový zápas do Lednických Rovní. V sobotu večer mi vedúci mužstva oznámil, že pôjdem hrať svoj prvý zápas za dospelých. Priznám sa, že som sa nemohol dočkať nedeľného rána. Zápas som celý odohral a do smrti naň nezabudnem.

R: Ako najradšej trávite svoj voľný čas?

J.L.: Svoj voľný čas, ak mi vôbec niekedy ostane, trávim so svojou rodinou. Najväčšiu radosť mi robia krásne vnúcatá Neika a Adamko. Som nesmierne šťastný, že ich mám. Ostatný čas, čo mi je nadený, trávim v prírode na Dvorských chate, ktorú navštevujem spolu s priateľmi Ing. Ferdinandom Pirohom so synom Rastíkom, Jozefom Roštekom, Lacom Demkom a Paľom Dvorským. Prečo v prírode? Je to architektúra Božích rúk s tými najdôležitejšími prvkami pre život, ktoré si častokrát nevieme vážiť.

R: Je o vás známe, že ste výborný kuchár. Čo najradšej varíte?

J.L.: Moja dobrá nebohá mama, ktorú tu nemôžem a ani nesmiem nespomenúť, varila až do dôchodcovského veku v DKD a chýr o tejto kuchyni išiel široko ďaleko. Takže jablčko nepadlo ďaleko od stromu. Na druhej strane chcem takto odbremeniť aspoň v dačom svoju manželku.

Najradšej varím z mäsa a vždy si vravím, že dobrý kuchár navarí aj zo zlého mäsa, no zlý kuchár aj dobré mäso pokazí.

V lete mám rád kotlíkové guláše v prírode, a v zime kapustnicu.

R: Máte nejaké heslo, podľa ktorého sa v živote riadíte?

J.L.: Nerobiť veľké veci, za ktoré by ma ľudia obdivovali, ale robiť menšie veci, ktoré neskôr ako poskladaná mozaika vyniknú krásou a účelnosťou pre všetkých Liskovčanov.

...pokračovanie na ďalšej strane

R: Čo pre Vás znamená byť starostom?

J.L.: Starostom pre mňa ako pre človeka, ktorý túži ľudom pomáhať bez ohľadu na pohlavie, náboženstvo, vzdelanie a vek, znamená vedieť aspoň v prvej fáze zmenšovať ich starosti, zvyšovať povedomie súdržnosti a patričného sebedomia, že každý občan je dôležitým ohniskom reťaze, ktorá spája ľudí nielen v rodine, ale i na pracovisku, v škole, úrade a proste v celej dedine. Je len na cte každého nášho občana, ako to vie pochopiť z mojich rád alebo výziev z nášho Obecného úradu a ako to vie uplatniť vo svojom okolí, kde žije, pracuje alebo trávi svoj voľný čas. Každé ráno idem do práce s úmyslom urobiť dobrý skutok, pomôcť.

R: Ako vnímate mládež v našej obci a aké vlastnosti by jej podľa Vás nemali chýbať?

J.L.: Našu mládež v dedine vnímam predovšetkým ako budúcu hybnú silu, ktorá po nás bude dotvárať nami začaté alebo nedokončené diela. Vnímam ju ako duchovnú silu pri náprave niektorých deformácií našej generácie z predošlých čias. Mládež mám rád veselú, optimistickú a predovšetkým pracovitú. Je mi bôhne vidieť mladého človeka bez veselej tváre, bez chcenia samostatne pracovať na sebe a nepomáhať svojmu okoliu, ktoré ho v mnohých prípadoch tak potrebuje.

R: Aký je Váš pohľad na činnosť Domky v našej obci?

J.L.: Ste organizácia, ktorá sa v našej obci pravidelne venuje deťom a mládeži formou rôznych stretnutí, kultúrnych a športových podujatí, turistických výletov a rôznych iných aktivít. Veľmi sa mi páči detský a mládežnícky spevok, ktorých spev je skutočným obohatením svätých omší. Sledujem rôzne akcie DOMKY, z ktorých ma zaujala súťaž o Poklad Liskovej, kde ste deti zapojili nielen po športovej stránke, ale zábavnou formou ste ich podnietili, aby spoznali lepšie svoju rodnú obec. Vážim si dlhoročnú obetavú prácu a zariadenosť manželov Timkovcov pri ich práci s deťmi a mládežou, ktorým ponúkli v DOMKE zmysluplné využívanie svojho voľného času. Dúfam, že v ich stopách pôjdu aj ďalší nasledovníci. Príkladom sú Ing. Miloš Lesák a Bibiana Klačková, ktorí obetavo pracujú v DOMKE už veľa rokov a ja verím, že aj keď zakotvia v manželskom prístave budú v začatom diele pokračovať.

R: Je niečo, čo by ste našim čitateľom chceli odkázať?

J.L.: Pretože sú vianočné sviatky a koniec roka, želim im, aby ich prežili v dobrej vôli a pokoji a do nového roka im prajem veľa šťastia.

R: Podobne prajeme aj my Vám. Ďakujeme za rozhovor.

...redakcia

KVÍZ

Ani v tomto vianočnom čísle nesmie chýbať kvíz v ktorom si môžete otestovať svoje vedomosti. Je venovaný dvom obdobiam cirkevného roka. Adventu a Vianociam. Opäť vám pri otázkach môže pomôcť aj Sväté Písmo. Prajem vám úspešné riešenie.

1. Ktorým sviatkom končí cirkevný rok?

- a) Sviatkom všetkých svätých
- b) Sviatkom Krista Kráľa
- c) Sviatkom sv. Silvestra

6. Ako sa volá chválospev Panny Márie, ktorý povedala pri navštívení Alžbety?

- a) Benediktus
- b) Magnifikat
- c) Sanctus

2. Aká liturgická farba je charakteristická pre obdobie adventu?

- a) Biela
- b) Fialová
- c) Zelená

7. Kto vyslovil slová: „Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“?

- a) Panna Mária
- b) Sv. Alžbeta
- c) Sv. Anna, matka Panny Márie

3. Koľko sme mali tento cirkevný rok adventných nediel?

- a) 4
- b) 5
- c) 3

8. Kto sa dozvedel ako prvý o narodení malého Ježiša?

- a) Herodes
- b) Obyvatelia Betlehema
- c) Pastieri

4. Aký prikázaný sviatok slávime v adventnom období?

- a) Nepoškvrnené počatie Panny Márie
- b) Sviatok sv. Lucie
- c) Zvestovanie Panne Márii

9. Sviatok ktorého svätého slávime 26.12.?

- a) Sv. Jakuba
- b) Sv. Jána Krstiteľa
- c) Sv. Štefana

5. V akom meste bývala Panna Mária?

- a) V Betleheme
- b) V Káne Galilejskej
- c) V Nazarete

10. Ako zomrel tento mučeník?

- a) Ukameňovali ho
- b) Obesili ho
- c) Odťali mu hlavu

Správne odpovede: 1b, 2b, 3a, 4a, 5c, 6b, 7a, 8c, 9c, 10a

...erika

Zvieratá - bežci

Krokodíl vyzerá na brehu farbavo, nemotome, bezmocne, ba vlastne až smiešne. Neforemné, ťažké telo na drobúlných nohách. Ale to je strašný omyl! Aj na brehu, dokonca aj ďaleko od neho sa vrhá na svoju korisť bleskurýchlo. Napriek malým, krivým nohám dobehne bežiacieho človeka.

Utekajúceho človeka dobehne i farbavý medveď. Rýchlejší ako človek je aj mohutný, štvortonový nosorožec. Akí rýchle sú teda tie najrýchlejšie zvieratá?

Vynikajúci bežec je zajac. So silami nestačia na neho ani pes a líška, jeho obávaní nepriatelia, lebo uháňa až 80 km/h. Rýchlejší ako zajac je jeleň, ešte rýchlejší je srnec, ktorý je s 88 km/h rekordérom v našich končinách.

Konkurenti sú len na iných kontinentoch. Napr. gazela vyvinie rýchlosť 96 km/h. No tým najrýchlejším je gepard. Za 2 sekundy dosiahne rýchlosť 70 km/h a za 8 sekúnd to dotiahne až na 115-120 km/h.

A predsa ešte existuje oveľa rýchlejší dravec. A sídli v našej blízkosti. Nemá však 4 nohy, ale 8 - je to pavúk. V porovnaní so svojou veľkosťou vyvinie neskutočnú rýchlosť. Keby sa mu chcel vyrovnáť človek, musel by za sekundu prebehnúť 140 m a bežať až rýchlosťou 500 km/h.

Chýr neobyčajne pomalého tvora si vyslúžila korytnačka. Urobí si pár krôčikov, potom sa pričupí, zase pár krôčikov, zase sa pričupí... A tak prejde za minútu asi 3 m.

Rekordérom v pomalosti je však slimák. Za minútu prelezie 60 mm, čo sekunda, to milimeter. Avšak je neobyčajne vytrvalý. Podujíma sa aj na maratónske trate. Za rok prejde priemerné 50 km.

Avšak skvelým výkonom sa prezentoval istý slimák zo španielskeho San Sebastianu. „Uháňal“ tak rýchlo, že za 5 minút zdolal 1 m a 26 cm. Na slimáka naozaj skvelý výkon.

Nabudúce o letcoch, plavcoch a skokanoch v zvieracej ríši...

...jarko

Zmysel Vianoc

(Brian Cavanaugh)

Kedysi v jeden mrazivý Štedrý deň sedel pri krbe, v ktorom plápolal oheň, zamyslený muž a rozmýšľal o význame Vianoc. „Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval. „Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým, ako sme my? A aj keby, prečo by sa chcel narodiť práve v stajni? Ani nápad! Celá tá vec je nezmysel. Keby Boh naozaj chcel zostúpiť na zem, určite by si našiel iný spôsob.“

Náhle muža vyrušil z úvah divný zvuk prichádzajúci zvonku. Priskočil k oknu a oprel sa o rám. Vonku uvidel húd snežných husí, ktorí divoko mávali krídlami a zúfalo sa brodili v hlbokom snehu. Boli ako omámené a pomätené. Zrejme z vyčerpania odpadli od väčšieho krdľa smerujúceho do teplejších krajín.

Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa zababušil do teplého oblečenia a vyšiel von. Pokúsil sa zahnať roztrasené husi do teplej garáže, ale čím viac sa snažil, tým viac vtáky zmätkovali. „Keby tak vedeli, že ich chem zachrániť,“ pomyslel si muž. „Ako ich mám presvedčiť, že to s nimi myslím dobre?“

Tu ho napadlo: „Keby som sa aspoň na chvíľu tiež stal snežnou husou a mohol s nimi hovoriť ich rečou, potom by ma pochopili.“

Náhle ho osvietilo - spomenul si, že je Štedrý večer a široko sa usmial. Vianočný príbeh sa mu už nezdal nezmyselný. V duchu si predstavil jednoducho vyzerajúce dieťa ležiace v jasliach v stajni v Betleheme. Už rozumel vianočnej záhade: Boh sa stal jedným z nás, aby nám našou rečou mohol povedať, že nás miluje práve teraz a že mu ide o naše dobro.

VIANOČNÝ HLAVOLAM

Na stromčeku visí 3 páry gulí: červené, biele a modré. V každom páre je jedna ťažšia a jedna ľahšia guľa, pričom všetky ľahšie gule rovnako vážia a aj všetky ťažšie majú rovnakú hmotnosť. K dispozícii máte ešte dvojramenné váhy. Dokážete na dve váženia zistiť, ktoré gule sú ťažšie a ktoré ľahšie?

...jarko

